

ΑΚΟΥ ΤΙ ΣΚΕΦΤΗΚΑΝ! ΤΟ ΜΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΛΕΕΙ!

Ο υπουργός Εργασίας Πρόνοιας και Κοινωνικής Ασφάλισης Γιάννης Βρούτσης, ανακοίνωσε χθες, από το βήμα του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΞΕΕ), επιπλέον μείωση κατά 3,9 μονάδες των εργοδοτικών εισφορών ως το 2013. Ο κ. Βρούτσης, είχε ανακοινώσει προ ημερών την κατάργηση των εισφορών υπέρ των πρώην Οργανισμών Εστίας και Κατοικίας που αντιστοιχούσαν στο 1,1 των εισφορών. Έτσι η συνολική μείωση φθάνει τις 5 ποσοστιαίες μονάδες.

Σύμφωνα με στελέχη του υπουργείου Εργασίας, η μείωση του μη μισθολογικού κόστους, που ζητείται επίμονα από τις ενώσεις των εργοδοτών, αποτελεί το πλέον δραστικό όπλο για τη μείωση της ανεργίας και την αναστροφή της ύφεσης, που συνιστούν σήμερα τη μεγαλύτερη απειλή για τη χώρα.

http://www.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_kathremote_1_11/09/2012_460667

Ξεκίνησαν με το μεγάλο κράτος και το μεγάλο και πολυδάπανο δημόσιο τομέα. Σημαντικό ποσοστό των πολιτών αποδέχτηκε αυτή τη θέση μια και αδυνατούσαν, και ούτε ήθελαν, να κατανοήσουν πως οι αδυναμίες του δημοσίου δεν ήταν αποτέλεσμα του μεγάλου κράτους αλλά αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών των αστικών κυβερνήσεων. Βασική συνιστώσα των πολιτικών αυτών ήταν και η συνειδητή απαξίωση των δημοσίων υπηρεσιών και των δημοσίων αγαθών με δύο στόχους. Ο πρώτος στόχος αυτής της απαξίωσης ήταν η διάλυση όσων τμημάτων του δημοσίου δεν εξυπηρετούσε την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και ο δεύτερος ήταν η άγρα πολιτικής πελατείας προς όφελος των αστικών πολιτικών κομμάτων μέσα από τη διαφθορά και τη συνειδητή διάχυσή της στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Αλλά όταν οι πολιτικά καθυστερημένοι, και όσον αφορά σημαντικό μέρος των μικροαστών και ευνοημένοι, επίχαιραν για τα δεινά των άλλων δε γνώριζαν πως έσκαβαν και το δικό τους λάκκο μια και η σειρά τους θα ερχόταν πολύ σύντομα. Επίσης αγνοούσαν πως ο βασικός στόχος ήταν αυτοί. Οι εργαζόμενοι δηλαδή του ιδιωτικού τομέα και τα πιο αδύνατα τμήματα των μικροαστών αυτοαπασχολούμενων και επαγγελματιών. Και όχι μόνο αυτό: ακόμη σημαντικό μέρος του ελληνικού λαού πιστεύει ακράδαντα πως ο στόχος των μνημονίων είναι η μείωση το δημοσίου χρέους και προτείνουν ή πιστεύουν πως πρέπει να βρεθούν «ισοδύναμα». Οι άλλοι όμως, οι μεγαλοαστική τάξη και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι, γνωρίζουν και η δράση τους είναι στοχευμένη καλά. Δεν κάνουν ούτε λάθος ούτε είναι απλά επίμονοι και εγωπαθείς. Πρέπει να φτάσουν στο στόχο. Και ο στόχος είναι η συνολική μεταβολή και ο μετασχηματισμός του καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας όπως είχε δομηθεί, ιδιαίτερα στην Ευρώπη, κατά τον 20^ο αιώνα.

Ο στόχος ήσουν εσύ : Ο εργαζόμενος δηλαδή τόσο του δημόσιου αλλά, και κυρίως, του ιδιωτικού τομέα. Αφού με την ανοχή σου, αν όχι και τι συνενοχή σου, κατεδάφισαν το δημόσιο σαρώνοντας ουσιαστικά και δικά σου δικαιώματα στράφηκαν προς τον πραγματικό στόχο. Δηλαδή σε σένα του ιδιωτικού τομέα που μέσα στην πολιτική ανωριμότητά σου και την πνευματική σου ραστώνη αρνιόσουν να το καταλάβεις και να το δεχτείς. Η επίθεση στο δημόσιο τομέα είχε διπλό στόχο. Από τη μια αφαιρούσε από το σύνολο των εργαζόμενων τον κοινωνικό μισθό και τα δημόσια αγαθά, μαζί με τη δημόσια περιουσία, και από την άλλη, χειραγωγώντας σημαντικότερο ποσοστό του ελληνικού λαού,

κατακερμάτιζαν την κοινωνία για να είναι ανήμπορη να αντιδράσει. Φυσικά υπήρχε μια μειονότητα που δεν τσίμπησε και τα επεσήμανε κουτσά στραβά. Αυτοί όμως ήσαν απλά κάποιοι γραφικοί κατά την άποψη των πολλών.

Και αφού με την ανοχή ή και τη σύμπραξη ευρέων κοινωνικών στρωμάτων αποδυνάμωσαν το δημόσιο στράφηκαν στον ιδιωτικό τομέα. Το πρόσχημα; Το μισθολογικό κόστος. Και τότε δύσκολα βρίσκονταν σύμμαχοι για τους εργαζόμενους του μέσα σε μια κατατεμαχισμένη και αλληλοϋποβλεπόμενη κοινωνία. Αφού, με συνεχείς ομοβροντίες, ξεκίνησαν την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, τη μείωση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα και τις κοινωνικές παροχές, δηλαδή τον κοινωνικό μισθό, συνεχίζουν και θα συνεχίσουν απτόητοι. Και δεν μιλάω φυσικά για την τρόικα. Μιλώ για τους εκπροσώπους, θεσμικούς και μη, του κεφαλαίου. Διεθνούς και εθνικού. Σε σύμπνοια. Ένα συμπαγές, προς το παρόν, μέτωπο με στόχο την απόλυτη υποταγή των εργαζόμενων και της κοινωνίας συνολικά στις πλέον αρπακτικές διαθέσεις του κεφαλαίου. Η μείωση του δημόσιου τομέα, τόσο ως παροχές, αλλά άλλο τόσο και σε ανθρώπινο δυναμικό φουσκώνει τη θάλασσα των ανέργων. Δεν κάνουν λάθος ούτε σε αυτό. Ούτε τους ξέφυγε. Η θάλασσα των απελπισμένων ανέργων αποτελεί τη μαγιά της μελλοντικής, και όχι και πολύ αργά, χαρούμενης συναίνεσης στους μισθούς των 300 με 400 ευρώ και χωρίς ασφαλιστικά δικαιώματα. Αυτοί οι απελπισμένοι θα είμαστε όλοι εμείς.

Μέσα στα παραπάνω πλαίσια της καθυστάσεως και της απαξίωσης όχι μόνο της εργασίας αλλά και της ανθρώπινης ζωής η επίθεση θα συνεχιστεί... θα συνεχιστεί.... Θα συνεχιστεί... Η κερδοφορία του κεφαλαίου αλλά και η απόλυτη και ανεξέλεγκτη κοινωνική και πολιτική κυριαρχία στο δρόμο προς τον ολοκληρωμένο και ολοκληρωτικό καπιταλισμό επιβάλλει το ποσοστό του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου που κατευθύνεται προς την εργασία να μειώνεται συνεχώς. Πέρα από την άμεση επίθεση στους ονομαστικούς μισθούς μία άλλη μέθοδος μείωσης του μισθού είναι η μείωση των εργοδοτικών κοινωνικών εισφορών. Αφού τις βάφτισαν «μη μισθολογικό κόστος», και με πρόσχημα τη μείωση της ανεργίας που οι ίδιοι δημιούργησαν, επιχειρούν, και επιτυγχάνουν τη μείωση των κοινωνικών εργοδοτικών εισφορών. Εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως οι εργοδοτικές κοινωνικές εισφορές είναι κανονικός μισθός των εργαζόμενων με τι διαφορά πως δεν τον παίρνουν στο χέρι στο τέλος του μήνα.

Η, τόσο επιτυχημένη, διαδικασία χειραγώγησης των εργαζόμενων, των ανέργων, των συνταξιούχων και των μικρών επαγγελματιών μπήκε πάλι μπροστά. Το «μη μισθολογικό κόστος» πρέπει να μειωθεί ωρύνονται μαζί οι εργοδοτικές ενώσεις, ο ΣΕΒ, οι τηλεοπτικές αργυρώνητες περσόνες, οι κατά καιρούς κυβερνήσεις. Το «μη μισθολογικό κόστος» είναι πολύ ψηλό, λένε, στην Ελλάδα και αυτό δεν επιτρέπει στις ελληνικές επιχειρήσεις να μειώσουν τις τιμές των αγαθών, να γίνουν εξαγωγές και να αναπτυχθεί η ελληνική οικονομία. Άσε που δεν επιτρέπει, το «μη μισθολογικό κόστος» ντε, να γίνουν Άμεσες Ξένες Επενδύσεις! Οι εργαζόμενοι απορημένοι δεν ξέρουν καν αν αυτό είναι κάτι που τους ενδιαφέρει. Τους ακούγεται λίγο παράξενο και μακρινό.

Παρά την διαπιστωμένη, και εκ των πραγμάτων βεβαιούμενη, ικανότητα του συστήματος να χειραγωγεί τις μάζες στηριζόμενο στην άγνοια και στο φόβο όλο και διευρύνεται ο κύκλος των ανθρώπων που προβληματίζεται και ψάχνει τα αίτια της σημερινής οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας. Των ανθρώπων που αρνούνται να δεχτούν τη χειραγώγηση και αναζητούν συνεχώς αποδείξεις. Των ανθρώπων που αντιδρούν στο δρόμο. Ας δούμε, και για χάρη αυτών, ποιες είναι οι κοινωνικές εργοδοτικές εισφορές στην Ελλάδα. Ποιο μέρος του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου μεταφέρεται στους εργαζόμενους ως κοινωνικός μισθός; Οι κοινωνικές εισφορές επιβαρύνουν τόσο τους εργοδότες όσο και τους εργαζόμενους. Ας δούμε το παρακάτω παράδειγμα. Έστω

ένας εργαζόμενος με μισθό 1.000 ευρώ Ο εργοδότης αφαιρεί, ως ασφαλιστικές κρατήσεις, 165 ευρώ (16,5%) και αποδίδει στον εργαζόμενο 835. Ταυτόχρονα, προσθέτει άλλα 285,60 (28,56%), ως εργοδοτική εισφορά, αποδίδοντας στο ΙΚΑ συνολικά 450,6 ευρώ (45,06%). Έτσι ο συνολικός μισθός του συγκεκριμένου εργαζόμενου ανέρχεται στα 835 + 165 + 450,6 = 1450,6 ευρώ. Πέρα επομένως από τη μείωση του μισθού που παίρνει στο χέρι ο εργαζόμενος τώρα ζητούν, και επιβάλουν, τη μείωση του τρίτου μέρους της παραπάνω εξίσωσης. Των εργοδοτικών κοινωνικών εισφορών. Πόσες όμως είναι αυτές; Μήπως λένε πάλι ψέματα πως οι εργοδοτικές εισφορές στην Ελλάδα είναι υψηλές;

Ας περάσουμε επομένως στην παράθεση των δεδομένων για τις εργοδοτικές κοινωνικές εισφορές σε διάφορες αναπτυγμένες χώρες. Στο επόμενο διάγραμμα βλέπουμε τα έσοδα του δημοσίου από κοινωνικές εισφορές στις χώρες μέλη της ΕΕ σαν ποσοστό των συνολικών φορολογικών εσόδων.

Διάγραμμα 1

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2011/report_2011_en.pdf

Το διάγραμμα μας φανερώνει πως οι εισφορές για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζόμενων στην Ελλάδα ανέρχονται στο 34,2% των συνολικών δημοσίων εσόδων και είναι πάνω από το μέσο όρο τόσος της ευρωζώνης όσο και της ΕΕ. Οι κοινωνικές εισφορές είναι επομένως στην Ελλάδα αρκετά υψηλές. Εκείνο όμως που κυρίως μας ενδιαφέρει εδώ είναι το ποιος τις πληρώνει. Ας δούμε στον επόμενο πίνακα το κόστος της κοινωνικής ασφάλισης ως ποσοστό του συνολικού εργατικού κόστους σε μια σειρά χωρών της Ε.Ε. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε πως η διαδικασία μείωσης των εργοδοτικών εισφορών πήρε οργανωμένο χαρακτήρα στην ηπειρωτική Ευρώπη, σε συνάρτηση με τη μείωση των παρεχόμενων κοινωνικών παροχών, από τη Γερμανία μέσω της Ατζέντας 2010.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΚΟΣΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ. % ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ.

ΕΛΛΑΔΑ	21,71
ΒΕΛΓΙΟ	28,93
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	23,5

ΙΣΠΑΝΙΑ	24,97
ΓΑΛΛΙΑ	28,6
ΣΟΥΗΔΙΑ	29,6
ΒΡΕΤΑΝΙΑ	17,63

http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=gba_nabste&lang=en

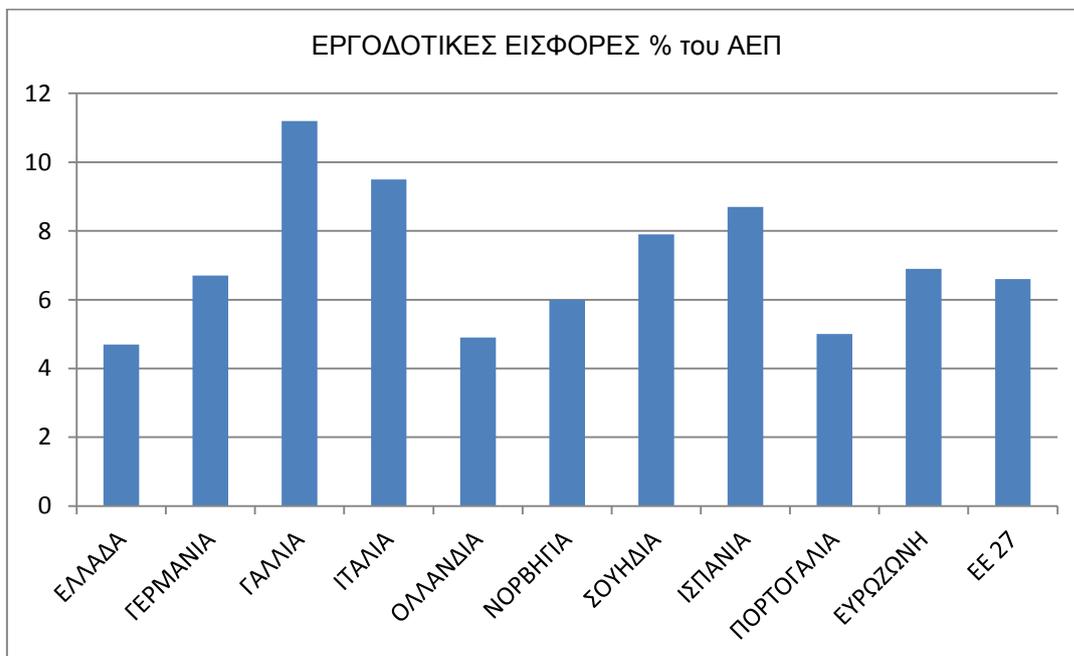
Στον επόμενο πίνακα κι στο διάγραμμα βλέπουμε τις εργοδοτικές εισφορές σε μια σειρά ευρωπαϊκών χωρών σαν ποσοστό του ΑΕΠ.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

	ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ % του ΑΕΠ
ΕΛΛΑΔΑ	4,7
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	6,7
ΓΑΛΛΙΑ	11,2
ΙΤΑΛΙΑ	9,5
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	4,9
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	6
ΣΟΥΗΔΙΑ	7,9
ΙΣΠΑΝΙΑ	8,7
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	5
ΕΥΡΩΖΩΝΗ	6,9
ΕΕ 27	6,6

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2011/report_2011_en.pdf

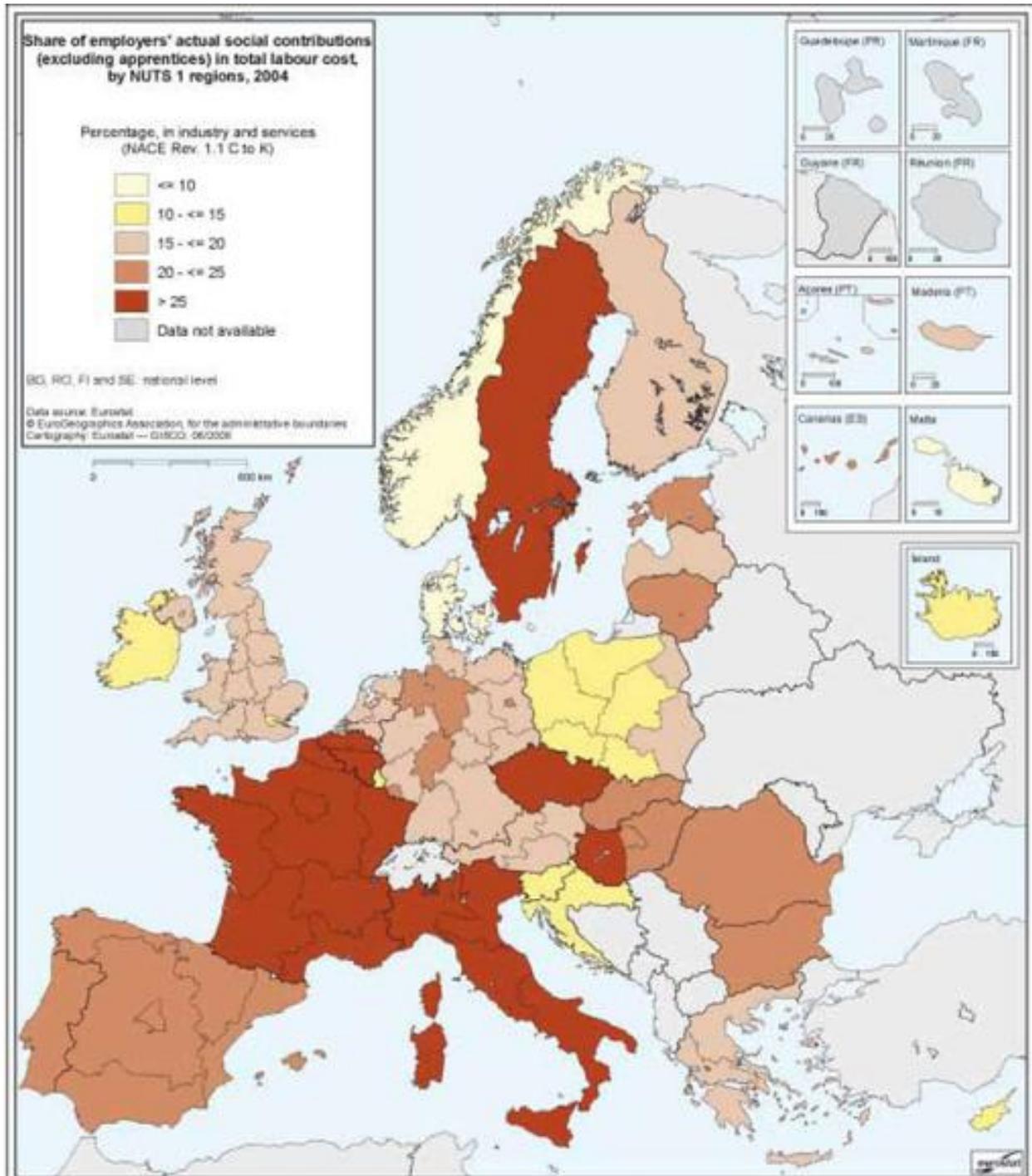
Διάγραμμα 2

Διάγραμμα <http://eparistera.blogspot.gr/> δεδομένα από:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2011/report_2011_en.pdf

Από τα δεδομένα των πινάκων γίνεται φανερό πως οι εργοδοτικές εισφορές στην Ελλάδα είναι από τις χαμηλότερες μεταξύ των αναπτυγμένων χωρών. Άλλο ένα φέμα επομένως, στη μακρά σειρά ψεμάτων και χάλκευσης στοιχείων, στην υπηρεσία του κεφαλαίου. Μεγάλου και μικρότερου. Η διαδικασία που ξεκίνησε στη Γερμανία το 2002 διαχέεται βίαια σε όλη την Ευρώπη με την εκμετάλλευση της κρίσης του 2008. Ήδη πρόσφατα η Πορτογαλία μείωσε τις εργοδοτικές εισφορές αυξάνοντας παράλληλα τις εισφορές των εργαζόμενων. Το ίδιο έγινε και στην Ελλάδα και έπεται συνέχεια. Για μια πιο πλήρη εικόνα βλέπουμε στο χάρτη που ακολουθεί τις εργοδοτικές κοινωνικές εισφορές σε όλη την Ευρώπη όπως αυτές διαμορφώνονταν το 2009.

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/images/thumb/a/ad/Hourly_labour_cost

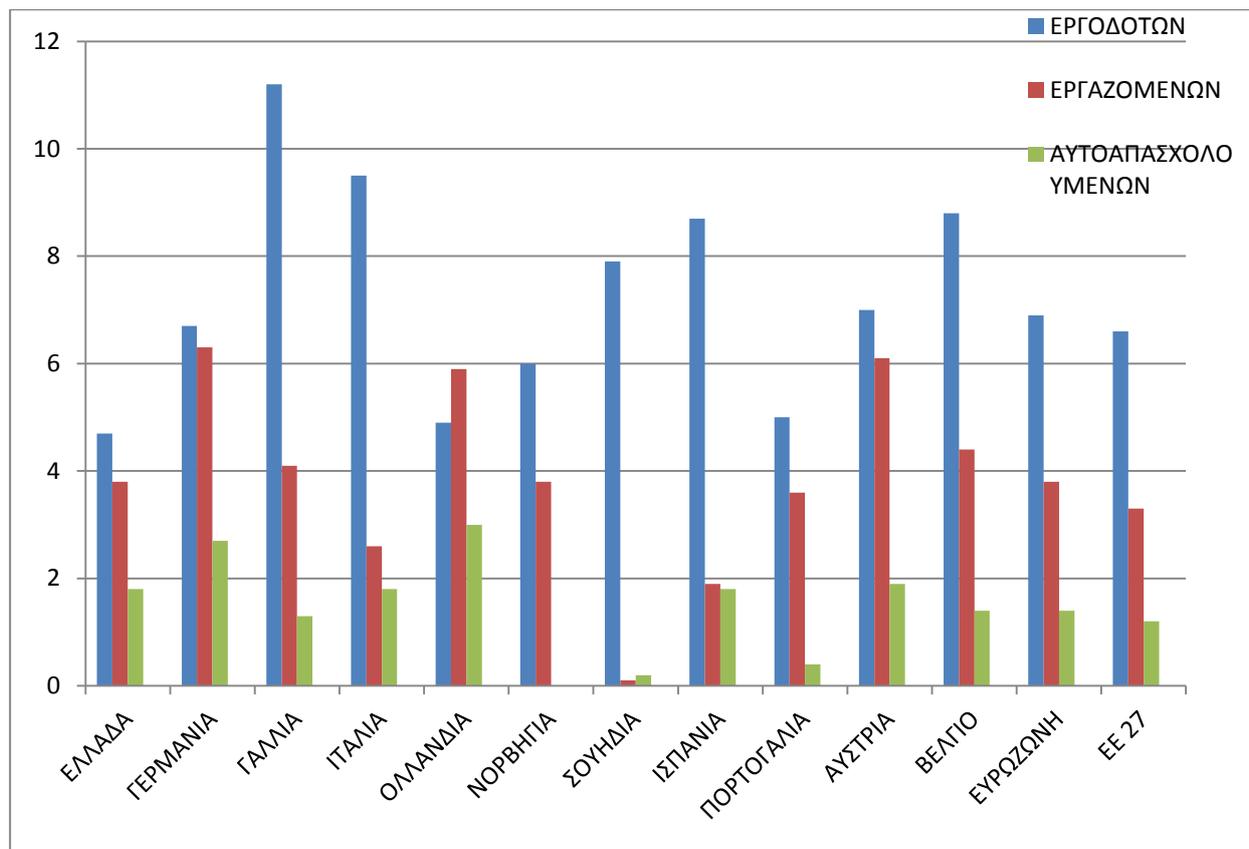
Για να έχουμε μια πιο πλήρη εικόνα για τις κοινωνικές εισφορές και την κατανομή τους αλλά και για να μπορέσουμε να συγκρίνουμε τις διάφορες χώρες πάνω στην ίδια βάση στον επόμενο πίνακα και στο διάγραμμα που τον ακολουθεί βλέπουμε τις κοινωνικές εισφορές των εργοδοτών, των εργαζόμενων και των αυτοαπασχολούμενων σε μια σειρά ευρωπαϊκών χωρών.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

	ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ	ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ	ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΑ	4,7	3,8	1,8
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	6,7	6,3	2,7
ΓΑΛΛΙΑ	11,2	4,1	1,3
ΙΤΑΛΙΑ	9,5	2,6	1,8
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	4,9	5,9	3
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	6	3,8	0
ΣΟΥΗΔΙΑ	7,9	0,1	0,2
ΙΣΠΑΝΙΑ	8,7	1,9	1,8
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ	5	3,6	0,4
ΑΥΣΤΡΙΑ	7	6,1	1,9
ΒΕΛΓΙΟ	8,8	4,4	1,4
ΕΥΡΩΖΩΝΗ	6,9	3,8	1,4
ΕΕ 27	6,6	3,3	1,2

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2011/report_2011_en.pdf

Διάγραμμα 1

Διάγραμμα <http://eparistera.blogspot.gr/> δεδομένα από:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2011/report_2011_en.pdf

Τα δεδομένα είναι επομένως πλήρως αποκαλυπτικά και τα συμπεράσματα εύκολα. Οι κοινωνικές εργοδοτικές στην Ελλάδα είναι από τις μικρότερες από τις αντίστοιχες στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και πολύ μικρότερες από το μέσο όρο τόσο της Ε.Ε όσο και της ευρωζώνης. Το αντίθετο συμβαίνει με τις εισφορές των εργαζόμενων και των αυτοαπασχολούμενων. Οι εισφορές των εργαζόμενων είναι μεγαλύτερες από το μέσο όρο της ΕΕ και ίσες με το μέσο όρο της ευρωζώνης. Όσον αφορά τις εισφορές των αυτοαπασχολούμενων είναι επίσης πάνω από το μέσο όρο τόσο της ΕΕ όσο και της ευρωζώνης. Το σχέδιο, που μπήκε ήδη σε εφαρμογή, για τη μείωση των κοινωνικών εργοδοτικών εισφορών έχει σαν μοναδικό στόχο του την ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και εντάσσεται οργανικά στο σύνολο των μέτρων και των πολιτικών που εντελώς συνειδητά ασκούνται στην Ελλάδα κατά τα τελευταία δύομιση χρόνια. Τις πολιτικές που ωθούν στην αναδιάταξη των διαδικασιών της καπιταλιστικής συσσώρευσης με την βίαιη προσαρμογή των κοινωνιών στην παρασιτική καπιταλιστική επικυριαρχία. Τις πολιτικές δηλαδή εκείνες στις οποίες αντικειμενικά οδηγείται ο καπιταλισμός έχοντας περάσει πλέον στη φάση της γενικευμένης και χρόνιας κρίσης του.

Άρθρα που συνδέονται με το παραπάνω:

1. Ανταγωνιστικότητα. Μύθος και πραγματικότητα

http://eparistera.blogspot.com/2012/01/blog-post_29.html

2. Μισθοί και εργατικό κόστος στην Ελλάδα

<http://eparistera.blogspot.com/2011/12/blog-post.html>

3. Ποιο κοινωνικό κράτος Γιάννη μ’;

<http://eparistera.blogspot.gr/2012/09/blog-post.html>